

مقایسه خصوصیات قیرهای اصلاح شده با نانورس و پلیمر SBS

حسن طاهرخانی^{*}، استادیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

میثم شفیعی ماتک، دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی زنجان، زنجان، ایران

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: taherkhani.hasan@znu.ac.ir

دریافت: ۹۵/۰۱/۱۰ - پذیرش: ۹۵/۰۶/۱۵

چکیده

نواقص مربوط به قیرهای خالص تولید شده توسط پالایشگاهها منجر به بروز خرابی‌های زودرس در روسازی‌های آسفالتی می‌گردد. یکی از روش‌های جلوگیری از آن اصلاح قیرها با مواد افزودنی است. از مواد افزودنی متنوعی در اصلاح رفتار قیر استفاده گردیده است، که از جمله آنها انواع پلیمرها و اخیراً از مواد نانو، شامل نانو رس می‌باشند. با توجه به این که اثر این دونوع مواد در تحقیقات انجام گرفته با هم مقایسه نشده‌اند، در تحقیقی که نتایج آن در این مقاله ارایه می‌گردد، اثر دو نوع ماده افزودنی شامل یک نوع نانورس و پلیمر استایرن-بوتاپن-استایرن SBS بر روی خواص یک نوع قیر خالص ۶۰/۷۰ مورد مطالعه قرار گرفته و با هم مقایسه گردیده است. در صدهای وزنی مختلف از این مواد به قیر اضافه شده و درجه نفوذ، نقطه نرمی، شاخص نفوذ، ویسکوزیته دینامیکی، و زاویه فاز و مدول دینامیکی مختلط قیر در دماهای مختلف مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. نتایج نشان‌دهنده این است که افزایش این مواد باعث کاهش درجه نفوذ، افزایش نقطه نرمی، شاخص نفوذ و ویسکوزیته، کاهش زاویه فاز و افزایش مدول دینامیکی می‌شود. اما، این تأثیر به نوع ماده افزودنی و مقدار آن بستگی دارد. پلیمر SBS مقاومت در مقابل تغییر شکل را بیشتر از نانو رس افزایش می‌دهد که به دلیل تأثیر بیشتر آن در سخت‌کنندگی و ارایه خاصیت ارجاعی به قیر است.

واژه‌های کلیدی: قیر خالص، نانو رس، SBS، زاویه فاز، مدول دینامیکی مختلط

۱- مقدمه

برای مدت زیادی قیرهای خالص معمولی تولیدی در پالایشگاه عملکرد رضایت پذیری داشته‌اند. اما، به دلیل افزایش بارهای ترافیک در ترکیب با تأثیرات عوامل محیطی، این قیرها همواره عملکردی مطابق انتظار ندارند و خرابی‌های زودرس در لایه‌های آسفالتی ساخته شده با آنها رخ می‌دهد. برای فایق آمدن بر مشکلات خرابی زودرس در آسفالت، در سال‌های اخیر روش‌های مختلف و طیف گسترده‌ای از مواد اصلاح کننده و گرفته است که می‌توان به موادی مانند گوگرد، خرده لاستیک، الیاف و به منظور بهبود خواص و رفتار قیر مورد بررسی قرار گرفته است که می‌توان به موادی مانند گوگرد، خرده لاستیک، خوردگی نیز خیلی سخت نباشد. بنابراین، خصوصیات رئولوژیکی قیر به دلیل ارتباط مستقیم با عملکرد آسفالت در روسازی دارای اهمیت زیادی می‌باشد.

قیرهای خالص پالایشگاهی به‌طور گسترده به عنوان چسباننده در مخلوط‌های آسفالتی استفاده می‌شوند. قیر از نظر حجم و وزن بخش کوچکی از مخلوط‌های آسفالتی را تشکیل می‌دهد، اما به مقدار زیادی بر روی عملکرد آنها در لایه‌های روسازی مؤثر است. قیر دارای رئولوژیکی پیچیده بوده و رفتار آن، براساس دما و زمان بارگذاری، از ویسکوز تا الاستیک تغییر می‌کند. در مرحله ساخت، قیر باید به اندازه کافی روان باشد تا بتواند پمپ شده و با مصالح سنگی مخلوط شده و آنها را اندود کند، و در مرحله بهره‌برداری باید به اندازه کافی سخت باشد تا در مقابل تغییر شکل مقاومت کند و برای جلوگیری از ترک خوردگی نیز خیلی سخت نباشد. بنابراین، خصوصیات رئولوژیکی قیر به دلیل ارتباط مستقیم با عملکرد آسفالت در روسازی دارای اهمیت زیادی می‌باشد.

شامل استایرن - بوتادین - رابر (SBR)، استایرن - استایرن (SBS) لاستیک طبیعی و لاستیک‌های ضایعاتی می‌باشند. الاستومرها مقاومت در دمای بالا و الاستیستیه در دمای پایین را افزایش می‌دهند و پلاستومرها فقط مقاومت را زیاد کرده و خاصیت ارجاعی را بهبود نمی‌دهند. پلیمرها باعث تغییر رفتار ویسکوالاستیک قیر شده و محدوده دمای ایده‌آل کاربرد قیرها را گسترش می‌دهند. منافع دیگر استفاده از پلیمرها این است که قیرهای پلیمری ویسکوز تراز قیرهای معمولی بوده و چسبندگی بهتری با سنگدانه‌ها داشته که منجر به این می‌شود که قیر با ضخامت بیشتری بر روی سنگدانه‌ها قرار گرفته و سنگدانه‌ها را بهتر به هم نگه دارد. همچنین ضخامت بیشتر باعث اکسیده شدن کمتر شده و می‌تواند از شن‌زدگی جلوگیری می‌کند. یکی از مواد پلیمری استفاده شده برای اصلاح قیر خالص کوپلیمر استایرن-بوتادین-استایرن SBS است که تحقیقات نشان داده که باعث بهبود خواص قیر می‌شود [Polacco et al., 2006, Airey, 2003]. این پلیمر ترمoplاستیک قادر به ارایه خاصیت چسبندگی، مقاومت وارتجاعی به قیر است که کمک می‌کند تا دوام روسازی افزایش یابد. دامنه‌های صلب (بلوکهای پلی استایرن) از طریق زنجیرهای انعطاف‌پذیر (بلوکهای بوتادین) یک شبکه الاستومریک را تشکیل می‌دهد. متاسفانه، SBS تمايل به جداشدن از قیر هنگام ذخیره‌سازی در دماهای بالا دارد. فاز پلیمر در مخزن ذخیره قیر جدا شده و می‌تواند مشکلاتی را در پمپاژ ایجاد کند [Pamplona et al., 2012].

این مانع اصلی استفاده از SBS در روسازی است. محدودیت دیگر این ماده قیمت‌های نسبتاً بالای آن می‌باشد. اما، مهم‌ترین و محدودکننده‌ترین الزام در استفاده از این مواد سازگاری بین پلیمر و قیر است تا جدا نشدن از قیر در مرحله انبار کردن را تضمین کند.

اخیراً فیلرهای غیرآلی نانو مقیاس برای اصلاح خصوصیات پلیمر و قیر مورد توجه قرار گرفته‌اند [Lan et al., 1994; Lan et al., 1995; Kommann et al., 2001; Zedra and Lesser, 2001; Becker et al., 2002 and Liu et al., 2003]. آزمایشات انجام گرفته بر روی قیر و مخلوط‌های آسفالتی حاوی اصلاح شده با نانو رس نشان داده‌اند که نانو رس باعث بهبود خصوصیات رئولوژیکی قیر و خصوصیات مکانیکی آسفالت از قبیل مقاومت کششی، خوش و مقاومت خستگی می‌شود [Ghile, 2005; Chow et al., 2003].

با توجه به مشکل پایداری نامطلوب پلیمر SBS و هزینه

آسفالتی به شمار آمده است. رفتار ویسکوز قیر در درجه حرارت بالا، افزایش بارهای ترافیکی و تراکم ترافیکی از مهم‌ترین دلایل بروز شیارشده‌گی به شمار می‌روند و با وجود اینکه گسترش این تغییر شکل‌ها تدریجی است ولی در طی فصل گرم و بارگذاری سنگین این خرابی‌ها به مرحله بحرانی خواهد رسید (پژوهشکده حمل و نقل، ۱۳۸۴). شیار افتادگی تحت اثر پیرشدگی کاهش می‌یابد. با این وجود، ناحیه تحت تأثیر در لایه فوقانی واقع شده و این اثبات شده است که حل این مشکل از طریق تغییر نوع طراحی امکان‌پذیر نیست. بنابراین، تنها راه مقابله با شیار افتادگی، طراحی و ساخت مناسب مخلوط آسفالتی و بهبود خصوصیات و عملکرد قیر و اسکلت سنگدانه‌ای می‌باشد (رشیدی، ۱۳۸۸). لذا، برای مقابله با شیارشده‌گی، متخصصان از مواد اصلاح‌کننده و افروزندی‌های متفاوتی جهت بهبود عملکرد قیر و مخلوط آسفالتی استفاده نموده‌اند. انتخاب نوع ماده افزودنی نیاز به ارزیابی فنی، از نظر نحوه تأثیر آن بر مشخصات فنی قیر، و اقتصادی دارد.

۲- پیشینه تحقیق

وو^۱ و همکارانش نشان دادند که قیرهای اصلاح شده با الیاف دارای خواص رئولوژیکی بهتر و مقاومت بیشتر در مقابل تغییر شکل می‌باشند (Wu et al., 2006). افزودن الیاف پلی‌استر، سلولز و پشم سنگ بر روی خصوصیات ماستیک‌های قیری بررسی شده و نشان داده است که این الیاف اثر تقویت کننده داشته و مقاومت تا یک مقدار بحرانی از الیاف افزوده شده و همچنین مقاومت کششی نیز اضافه می‌شود [Chen and Lin, 2005; Ye and Wu, 2009; Ye and Wu, 2010]. از معمول‌ترین و متداول‌ترین موادی که در سال‌های اخیر جهت بهبود خواص و عملکرد قیرها مورد استفاده قرار گرفته است پلیمرها هستند [Issacson, 1995; Airey, 2002; Hinisioglu, 2002; Lu and Issacson, 1997; Yousefi, 2003]. استفاده از پلیمرها به عنوان مواد افزودنی نشان داده که عملکرد قیرها را به مقدار زیادی بهبود می‌دهد [Yildrim, 2007]. این بهبود عملکرد شامل افزایش مقاومت به تغییر شکل و ترک خوردنگی خستگی و ترک خوردنگی در دماهای پایین است [Issacson and Zeng, 1998]. انواع مختلفی از پلیمرها برای اصلاح قیرها استفاده شده‌اند که شامل پلاستیکها، مثل پلی‌اتیلن، پلی‌پروپیلن و اتیلن - وینیل - استات (EVA)، والاستومرها که

تولید می‌گردد. این پلیمر دارای ساختار مولکولی خطی بوده و ۳۱٪ آن استایرن است.

۳- برنامه آزمایشات

با هدف بررسی اثر دو نوع ماده افزودنی فوق بر خصوصیات قیر خالص، سه درصد وزنی مختلف از هر کدام از مواد افزودنی به قیر در شرایط مشخص اضافه شدند. نانورس در سه درصد وزنی ۲، ۴ و ۶ و SBS نیز در درصدهای ۲، ۵ و ۶٪ به کار رفته و بر روی قیرهای اصلاح شده و قیر پایه فاقد ماده افزودنی آزمایشات استاندارد درجه نفوذ، نقطه نرمی، ویسکوزیته چرخشی و رئومتر برش دینامیکی انجام گرفته است. انتخاب درصد وزنی ۵ برای پلیمر SBS براساس نتایج حاصل از تحقیقات گذشته است که مناسب‌ترین درصد وزنی پلیمر SBS را برای افزودن به قیر ۵٪ اعلام نموده‌اند [Tayfor et al., 2007; Khodaii and Mehrara, 2009; آزمایشات رئومتر Kalyoncouglu and Tigidemir, 2011] برش دینامیکی در ۵ دمای مختلف ۵۲، ۵۸، ۶۴، ۷۰ و ۷۶ درجه سانتی‌گراد انجام گرفته‌اند.

نسبتاً بالای آنها، و همچنین به دلیل این که در ادبیات فنی موضوع تحقیقی که دو نوع ماده نانو رس و SBS را با هم مقایسه کرده باشد یافت نشد، در این تحقیق استفاده از پلیمر SBS با یک نوع نانو رس به عنوان اصلاح‌کننده قیر مقایسه می‌گردند و ویژگی‌های مختلف فیزیکی و مکانیکی قیر اصلاح شده با این مواد با هم مقایسه می‌شوند.

مواد و مصالح مصرفی

مواد مصرفی در این تحقیق شامل یک نوع قیر خالص و دو نوع ماده افزودنی می‌باشد. قیر خالص به کار رفته از نوع درجه نفوذی ۶۰/۷۰ تولید پالایشگاه تهران بوده است. برخی از مشخصات این قیر در جدول ۱ ارایه شده‌اند. مواد افزودنی مورد استفاده نیز شامل یک نوع نانو رس و یک نوع پلیمر بوده است. نانورس مصرفی در این تحقیق از نوع کلویسیت 20A تولید شده توسط شرکت راک وود می‌باشد. مشخصات این نانو رس در جدول ۲ ارایه گردیده‌اند.

همچنین، ماده پلیمری که در این تحقیق برای اصلاح قیر خالص به کار رفته است استایرن-بوتاپن-استایرن یا SBS می‌باشد که با نام تجاری Kraton D1101 توسط شرکت شل

جدول ۱. مشخصات قیر مصرفی

مشخصه	نقاطه نرمی (°C)	درجه نفوذ ۲۵°C در	درجه اشتعال (°C)	شكل پذیری در ۲۵°C (cm)	چگالی (gr/cm³)	ویسکوزیته سینماتیکی در ۱۳۵°C (Pa.s)
مقدار	۵۰/۲	۶۳	۲۳۴	>۱۱۰	۱/۰۲۵	۰/۳۴۹

جدول ۲. مشخصات نانورس مصرفی

خصوصیات	مقدار
اساس	مونت موریلوینت
غلفظ اصلاح کننده	۹۵meq در ۱۰۰ گرم رس
روطوبت	</>۲
افت وزنی در احتراق	/۳۸
اصلاح کننده آلی	(dim ethyl dehydrogenated t allow quaternary ammonium) 2M2HT
آبیون	کلرید
رنگ	سفید
(gr/cm³)	۱/۷۷
اندازه ذرات	۲µm
٪/۱۰	۶µm
٪/۵	۱۳ µm
٪/۹۰	

۴-آماده سازی قیرهای اصلاح شده

به منظور تهیه نمونه قیر حاوی نانو رس، در ابتدا قیر خالص پایه تا دمای ۱۵۰ درجه سانتی گراد گرم شده تا به صورت روان درآید. سپس قیر مذاب درون دستگاه همزن با برش بالا قرار داده شده و با سرعت ۵۰۰۰ دور در دقیقه همزده شده و نانو رس به تدریج به قیر اضافه گردید و پس از ۱ ساعت عمل اختلاط توسط همزن با برش بالا و سرد شدن آمیخته حاصل، قیر اصلاح شده مورد نیاز برای انجام آزمایشات تهیه گردید. برای تهیه نمونه‌های حاوی SBS، در ابتدا قیر تا ۱۶۰ درجه سانتی گراد حرارت داده شد تا به صورت مذاب درآید. سپس، در مرحله نخست، مقادیر موردنظر SBS به تدریج به مدت ۱۰ دقیقه با دور کم (۲۰۰ دور در دقیقه) به قیر مذاب اضافه شد و در مرحله بعد، عمل اختلاط به مدت ۱/۵ ساعت در دور بالا (۵۵۰ دور در دقیقه) انجام شد.

۵-آزمایشات

همانگونه که ذکر گردید، بر روی قیرهای اصلاح شده با درصدهای مختلف نانورس و SBS آزمایشات مختلف شامل درجه نفوذ، نقطه نرمی، ویسکوزیته چرخشی و رئومتر برش دینامیکی انجام گرفته و نتایج به دست آمده برای تحلیل‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند. در بخش‌های ذیل این آزمایشات و نتایج آنها توضیح داده می‌شوند.

۱-۱-آزمایش درجه نفوذ

آزمایش درجه نفوذ برای تعیین سفتی نسبی قیرهای خالص به کار می‌رود. این آزمایش بر روی قیرهای اصلاح شده مطابق با استاندارد ASTM D5 انجام گرفت. برای انجام آزمایش، مقداری از قیر اصلاح شده که تا دمایی بالاتر از نقطه نرمی حرارت داده شده بود در قوطی به قطر ۵/۵ سانتی‌متر و ارتفاع ۱/۵ سانتی‌متر ریخته شده و بعد از سرد شدن به مدت ۱/۵ ساعت در حمام آب ۲۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد و سپس در زیر دستگاه آزمایش قرار گرفته و نفوذ سوزن استاندارد در نمونه قیر، تحت وزنه ۱۰۰ گرمی و در مدت ۵ ثانیه بر حسب ۳ دهم میلی‌متر اندازه‌گیری شد. آزمایش برای هر کدام از قیرها ۳ بار تکرار گردیده و از میانگین آنها استفاده گردیده است.

۲-۵-آزمایش نقطه نرمی
 تغییر حالت قیرهای خالص از جامد به مایع در اثر افزایش دما به طور تدریجی انجام می‌گیرد و سرعت این تغییر حالت برای قیرهای مختلف متفاوت است. نقطه نرمی قیر دمایی است که در آن قیر به حالت مشخصی از روانی در آمده که گلوله‌های استاندارد ۳/۵ گرمی آزمایش از نمونه قیر عبور می‌نمایند. یکی از اهداف آزمایش نقطه نرمی قیر تعیین حساسیت حرارتی قیر است. آزمایش نقطه نرمی بر روی قیر پایه و قیرهای اصلاح شده بر اساس استاندارد ASTM D36 انجام گرفت. برای انجام آزمایش قیرهای خالص از جامد درون حلقه‌های برنجی ریخته شده و اجازه داده شد تا سرد شود. سپس نمونه‌ها درون ظرف پر از آب مقطر قرار داده شد. با حرارت دادن یکنواخت آب مقطر درون ظرف قیر نرم شده و دمایی که هر کدام از دو گلوله ۳/۵ گرمی قرار داده شده بر روی قیر از آن عبور کردن ثبت گردید و میانگین انها به عنوان نقطه نرمی در نظر گرفته شد.

۳-۵-آزمایش ویسکوزیته چرخشی

ویسکوزیته قیر در دمای‌های کاربرد آنها دارای اهمیت است. در هنگام اختلاط قیر با مصالح سنگی پوشش مناسب مصالح سنگی در شرایطی انجام می‌شود که قیر دارای ویسکوزیته مناسبی باشد. همچنین، در هنگام عملیات تراکم نیز قیر باید دارای ویسکوزیته مناسبی باشد تا از طرفی کارایی مناسب را برای تراکم داشته باشد و از طرف دیگر در هنگام عبور غلتک پایدار بوده و جریان نیاید. بنابر این، تعیین ویسکوزیته قیر برای مشخص نمودن دمای مناسب اختلاط و تراکم ضروری است. با توجه به تغییرات خطی لگاریتم ویسکوزیته با دما، توصیه انتیتو آسفالت این است که آزمایش ویسکوزیته در دو دمای ۱۳۵ و ۱۶۰ درجه انجام شود تا روند تغییرات ویسکوزیته با دما به دست آید. همچنین، مشخصات فنی سوپرپیو برای قیرها الزام می‌کند که ویسکوزیته چرخشی قیر پیر نشده در دمای ۱۳۵ درجه سانتی‌گراد حداقل ۳ Pa.s باشد که برای تضمین روانی کافی قیر در زمان کاربرد آن می‌باشد. آزمایش تعیین ویسکوزیته دینامیکی بااستفاده از ویسکومتر چرخشی بروکفیلد براساس استاندارد ASTM D4402 بر روی قیرهای اصلاح شده انجام گرفت. برای انجام آن نمونه قیر به وزن حدود ۳۰ گرم تا دمای ۱۶۰ درجه گرم شده و در داخل محفظه مخصوص دستگاه ریخته شد تا حدی که ۱ تا ۲ سانتی‌متر از سطح نهایی ظرف

سه مشاهده با فواصل زمانی یک دقیقه انجام گرفته و میانگین گیری شد.

۴- آزمایش رئومتر برش دینامیکی^۳ DSR

در دماهای معمولی قیر ماده‌ای ویسکوelasitic بوده و رفتار آن به دما و زمان بارگذاری بستگی دارد. از این رو، آزمایش مطلوب برای توصیف رفتار واقعی قیرها باید این ویژگی را در نظر بگیرد. آزمایش رئومتر برش دینامیکی این توانایی را داشته و خواص رثولوژیکی قیر، شامل زاویه اختلاف فاز و مدول مختلط دینامیکی برشی، را در دماهای متوسط تا بالا اندازه گیری می‌نماید [Airey, 1997; Khanzada, 2000]. به طور استاندارد، آزمایش DSR بر روی قیری که به ضخامت کم بین یک صفحه ثابت و یک صفحه دوار قرار می‌گیرد انجام می‌گیرد (شکل ۲). در یک سیکل بارگذاری، محورگردان حول محور خود نوسان نموده به طوری که یک خط شعاعی از نقطه A به B رفته و سپس به A برگشته و به C می‌رود و مجدداً به A بر می‌گردد. این سیکل قابل تکرار می‌باشد. این آزمایش معمولاً در یک محدوده فرکانس و دما انجام می‌گیرد تا رفتار قیر را در آن محدوده ثبت کند. این آزمایش در دو حالت تش ثابت و کرنش ثابت قابل انجام است. در حالت تنش ثابت، یک پیچش مخصوص به محور گردان اعمال و مقدار دوران آن اندازه گیری و کرنش محاسبه می‌گردد. در حالت کرنش ثابت، که در این تحقیق به اکار رفته است، مقدار کرنش برشی در انتهای صفحه گردان تعریف شده، و پیچش مورد نیاز برای رسیدن به آن اندازه گیری می‌شود. در این آزمایش مقدار مدول برشی مختلط G^{*} براساس معادلات ۴ تا ۶ و زاویه فاز قیر δ اندازه گیری می‌شوند (شکل ۳). مدول مختلط تنش برشی G^{*} بیانگر پایداری در برابر تغییر شکل به هنگام قرارگیری در معرض بارهای تکرای تنش برشی می‌باشد و شامل دو جزء الاستیک (قابل بازگشت) و ویسکوز (غیرقابل بازگشت) است (شکل ۴). زاویه اختلاف فاز δ نیز اختلاف زمانی بین تنش برشی اعمال شده و کرنش برشی به وجود آمده است که براساس معادله ۷ به درجه تبدیل شده است (شکل ۳). زاویه اختلاف فاز δ نسبتی از مقادیر تغییر شکل قابل بازگشت و غیرقابل بازگشت است. مصالح الاستیک کامل دارای زاویه فاز مساوی صفر درجه و مصالح ویسکوز کامل زاویه فاز ۹۰ درجه دارند. قیر در دماهای پایین رفتار الاستیک و در دماهای خیلی بالارفتار ویسکوز کامل داشته

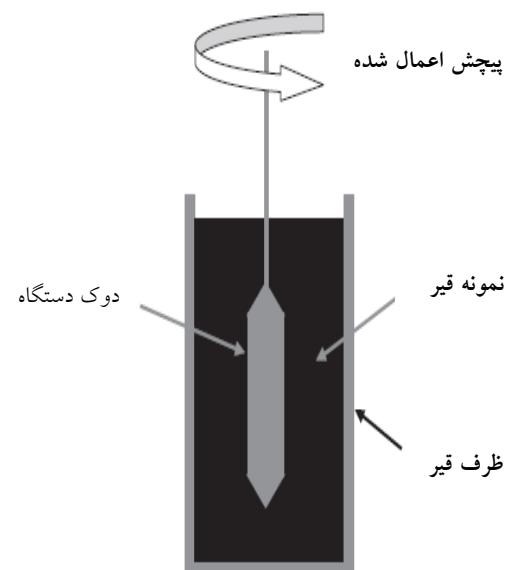
خالی بماند تا در موقع فرورفتن سوزن دستگاه قیر سرریز نشود. در این آزمایش (شکل ۱) یک دوک استوانه‌ای با قطر و طول مؤثر مشخص داخل یک ظرف که در داخل آن قیر تا ارتفاع معینی پرشده است با سرعت مشخص دوران می‌کند (در این تحقیق سرعت توصیه شده سوپرپیو که ۲۰ دور در دقیقه است استفاده گردید). پیچش موردنیاز برای حفظ این سرعت دورانی ثابت اندازه گیری شده و به همراه نرخ کرنش برشی، با استفاده از معادلات زیر به ویسکوزیته دینامیکی تبدیل می‌شود و بر صفحه نمایش گردستگاه نشان داده می‌شود.

$$\tau = \frac{T}{2\pi R_s^2 L} \quad (1)$$

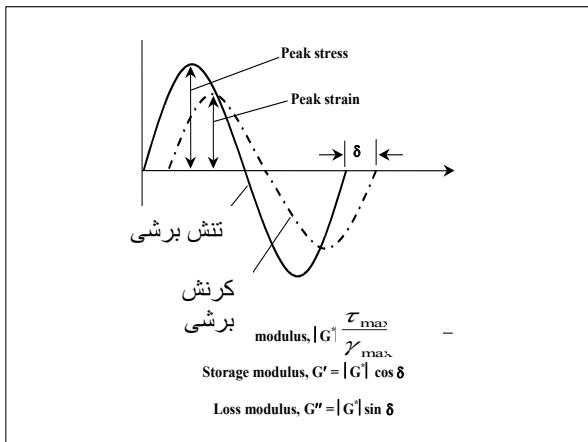
$$\gamma = \frac{2\pi R_c^2 R_s^2}{x^2 (R_c^2 - R_s^2)} \quad (2)$$

$$\eta = \frac{\tau}{\gamma} \quad (3)$$

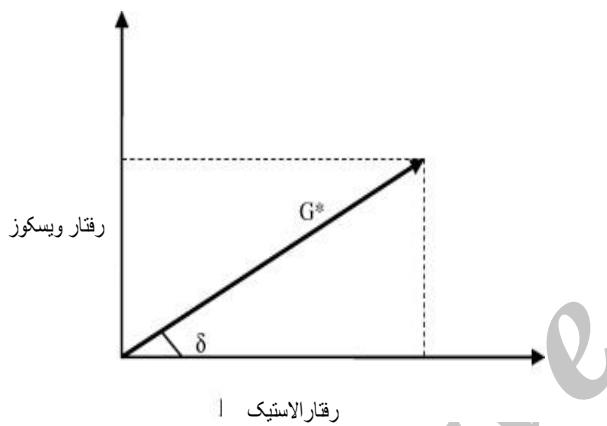
که در این معادلات، τ تنش برشی (N/cm^2), T پیچش ($N.m$), L طول مؤثر دوک (m), R_s شعاع دوک (m), γ نرخ کرنش ($1/s$), ω سرعت دوران (rad/sec), R_c شعاع ظرف، x موقعیت شعاعی که نرخ کرنش محاسبه می‌شود (m)؛ در این حالت به دلیل این که در سطح دوک محاسبه می‌گردد برابر با R_s است، و η ویسکوزیته دینامیکی برحسب Pa.s است.

شکل ۱. شماتیک آزمایش ویسکوزیته چرخشی

شکل ۳. تنش و کرنش برشی در آزمایش DSR

شکل ۴. مولفه‌های مدول مختلط برشی

۶-۱- نتایج آزمایشات درجه نفوذ

شکل ۵ نتایج آزمایشات درجه نفوذ را بر روی قیر پایه و قیرهای اصلاح شده با مقادیر مختلف نانو رس و پلیمر SBS نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، درجه نفوذ قیر با افزایش مواد افزودنی کاهش می‌یابد، که نشان‌دهنده اثر سخت کنندگی این مواد می‌باشد. با اینحال، در یک مقدار مشابه، تأثیر نانو رس در کاهش درجه نفوذ بیش از تأثیر پلیمر SBS می‌باشد. با افزودن ۶٪ از ماده افزودنی نانو رس درجه نفوذ قیر از ۴۳ به ۶۳ و در همان مقدار ماده SBS درجه نفوذ به ۵۷ کاهش یافته است. همچنین نتایج نشان داده شده بر روی این شکل بیانگر این است که نرخ کاهش درجه نفوذ بعد از مقدار معینی از هر کدام از مواد کاهش می‌یابد.

و در دماهای معمولی رفتار ویسکوالاستیک از خود نشان می‌دهد. مقادیر زاویه اختلاف فاز و مدول برشی مختلط به دما و فرکانس بارگذاری بستگی زیادی دارند.

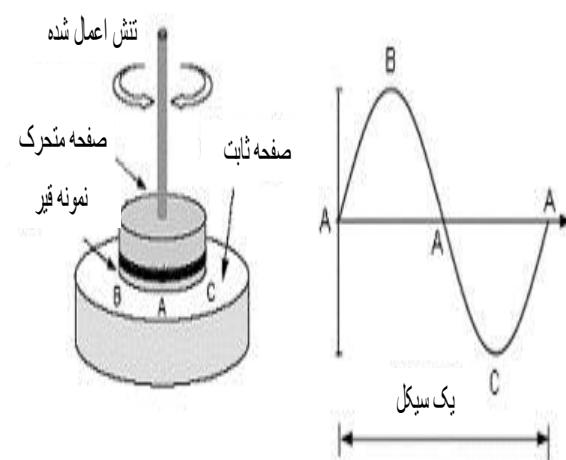
$$\tau_{\max} = \frac{2T}{\pi r^3} \quad (4)$$

$$\gamma_{\max} = \frac{\theta r}{h} \quad (5)$$

$$|G^*| = \frac{\tau_{\max}}{\gamma_{\max}} \quad (6)$$

$$\delta = 360(t)f \quad (7)$$

که در این معادلات، τ_{\max} حداکثر تنش برشی اعمال شده، T حداکثر پیچش اعمال شده، r شعاع نمونه قیر (۱۲.۵ یا ۴ میلیمتر)، γ_{\max} حداکثر کرنش برشی ایجاد شده، h ارتفاع نمونه (۱ یا ۲ میلیمتر)، G^* مدول برشی مختلط، δ زاویه فاز (درجه)، t زمان تاخیر برحسب ثانیه و f فرکانس بارگذاری (هرتر) است. بر روی نمونه‌های قیر اصلاح شده در این تحقیق، قیر با ضخامت ۲ میلی‌متر بین دو صفحه دایره‌ای به قطر ۲۵ میلی‌متر قرار گرفته و بعد از تنظیم دمای آزمایش، با اعمال کرنش ثابت با فرکانس ۱/۵۹ هرتز یا ۱۰ رادیان برثانیه آزمایشات انجام گرفت و زاویه اختلاف فاز و مدول مختلط برشی به دست آمدند.

شکل ۲. شماتیک آزمایش DSR

۶- نتایج آزمایش‌ها

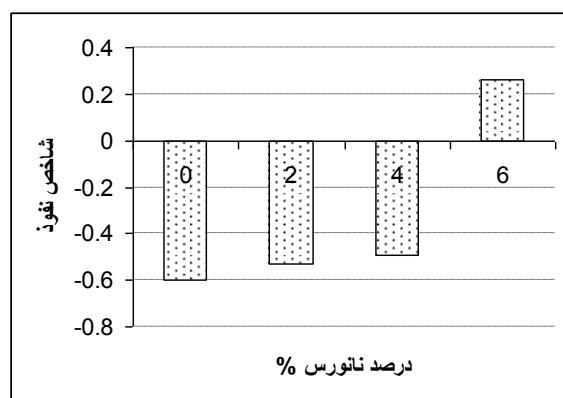
در بخش‌های زیرنتایج آزمایشات انجام شده بر روی قیر پایه و قیرهای اصلاح شده ارایه شده و تحلیل می‌گردند.

معادلات مختلفی برای بیان تغییر سختی با دما ارایه شده است که مشهورترین آنها معادله‌ای است که توسط فایفر و ون درمال [Pfeiffer and Van Doormaal, 1936] ارایه گردیده است، که براساس آن لگاریتم درجه نفوذ با دما به صورت خطی تغییر می‌کند. برهمین اساس، آنها شاخص درجه نفوذ PI را معروفی نمودند که با استفاده از معادلات زیر به دست می‌آید.

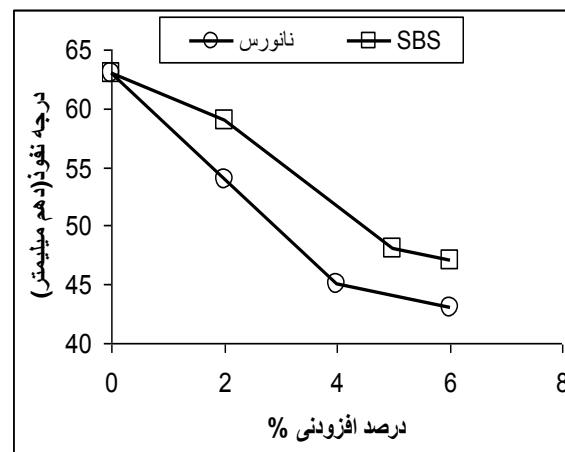
$$PI = \frac{20(1-25A)}{1+50A} \quad (8)$$

$$A = \frac{(\log 800 - \log open(at 25^\circ C))}{(T_{R&B} - 25)} \quad (9)$$

که در آن، $T_{R&B}$ دمای نقطه نرمی و pen درجه نفوذ قیر در دمای استاندارد ۲۵ درجه سانتی‌گراد است. قیرهایی که در راهسازی استفاده می‌شوند معمولاً دارای شاخص نفوذی بین -۱ و +۱ می‌باشند. قیرهای با شاخص نفوذ کمتر از -۲ حساسیت بالایی به دما داشته و در دمای بالا مستعد تغییر شکل زیاد و در دمای پایین مستعد ترک خوردگی هستند. قطران ذغال سنگ جزء این گروه قرار دارد. از طرف دیگر قیرهای با شاخص نفوذ بزرگتر از +۲، که قیرهای دمیده نیز جزء این گروه می‌باشند، دارای حساسیت حرارتی پایین می‌باشند و در راهسازی کاربردی ندارند. با اندازه‌گیری درجه نفوذ و نقطه نرمی قیر با استفاده از معادلات ۸ و ۹ شاخص نفوذ قیرهای اصلاح شده محاسبه گردید. شکل‌های ۷ و ۸ به ترتیب، نتایج مربوط به شاخص نفوذ را برای قیرهای اصلاح شده با نانورس و SBS نشان می‌دهند. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، افزودن SBS به دمای قیر شده و عملکرد قیر را در دما بالاتر بهبود می‌دهد.

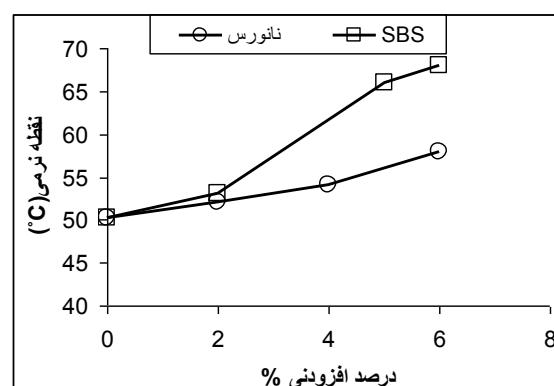
شکل ۷. تغییرات شاخص نفوذ با درصد نانورس

شکل ۵. تغییرات درجه نفوذ با مقدار ماده افزودنی

۶-۲- نتایج آزمایشات نقطه نرمی

شکل ۶ نتایج آزمایشات نقطه نرمی قیر پایه و قیرهای اصلاح شده با نانو رس و پلیمر SBS را نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، نقطه نرمی قیر با افزایش نانو رس و SBS افزایش می‌یابد که نشان‌دهنده سخت‌کنندگی این مواد در قیر است. همچنین، نتایج نشان‌دهنده این است که مقدار سخت‌کنندگی SBS بیشتر از نانو رس می‌باشد، به طوری که در مقدار ماده افزودنی ۰.۶٪ از هر کدام از مواد، افزایش نقطه نرمی نسبت به قیر پایه برای نانورس و SBS، به ترتیب، ۱۵ و ۳۵ درصد می‌باشد. افزودن نقطه نرمی باعث کاهش حساسیت به دمای قیر شده و عملکرد قیر را در دما بالاتر بهبود می‌دهد.

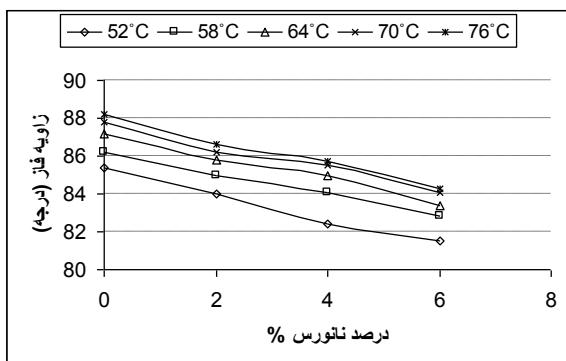

شکل ۶. تغییرات نقطه نرمی قیر با مقدار ماده افزودنی

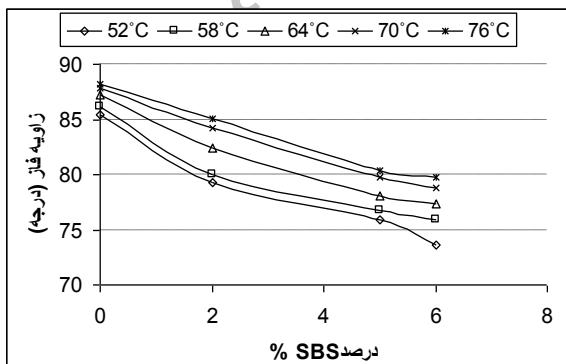
۶-۳- نتایج شاخص درجه نفوذ

تمامی قیرها رفتار ترمопلاستیک از خود نشان می‌دهند، یعنی با افزایش دما نرمتر و با کاهش دما سخت‌تر می‌شوند.

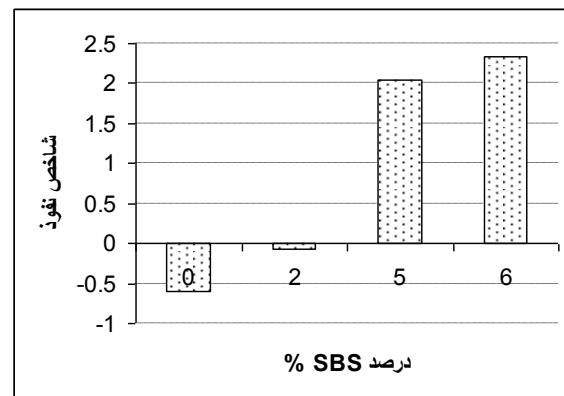
با استفاده از این آزمایش دو پارامتر اصلی مربوط به رفتار ویسکوالاستیک قیر در دماهای بالا یعنی مدول دینامیکی مختلط G^* و زاویه فاز δ به دست آمده است. مدول دینامیکی مختلط دارای دو مولفه الاستیک یا مدول ذخیره G' و مولفه ویسکوز یا مدول افت G'' می‌باشد که در شکل ۴ نیز نشان داده شده‌اند. افزایش مدول دینامیکی به معنی افزایش سختی و مقاومت در مقابل تغییر شکل است. مولفه الاستیک بزرگتر نشان دهنده رفتار الاستیک بهتر و مقاومت بیشتر در مقابل تغییر شکل دائمی است. شکل‌های ۱۰ و ۱۱، به ترتیب، تغییرات زاویه فاز قیر را برای قیرهای اصلاح شده با نانو رس و SBS با دما و مقدار ماده افزودنی نشان می‌دهند. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، زاویه فاز δ با افزایش دما افزایش و با افزایش مقدار ماده افزودنی کاهش می‌یابد. این بیانگر این است که با افزودن ماده افزودنی نانو رس سهم الاستیک رفتار تغییر شکل افزایش می‌یابد که نشان‌دهنده عملکرد بهتر در مقابل تغییر شکل می‌باشد. با این حال، اثر ماده SBS در کاهش زاویه فاز بیشتر از تأثیر نانو رس می‌باشد.

شکل ۱۰. تغییرات زاویه فاز با مقدار ماده افزودنی نانو رس در دماهای مختلف

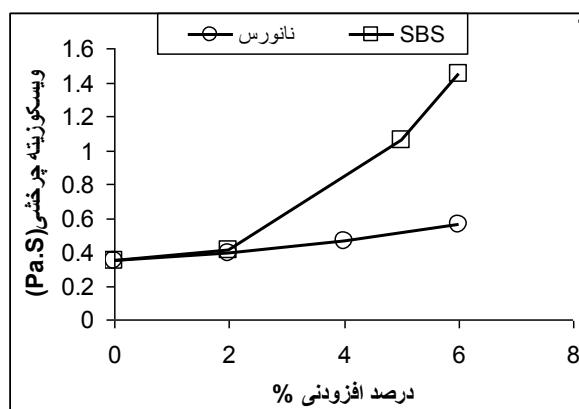
شکل ۱۱. تغییرات زاویه فاز با مقدار ماده افزودنی SBS در دماهای مختلف

شکل ۸. تغییرات شاخص نفوذ قیر با مقدار SBS

۶-۴-نتایج ویسکوزیته دینامیکی

شکل ۹ نتایج اندازه‌گیری ویسکوزیته دینامیکی قیر پایه و قیرهای اصلاح شده با مقدار مختلف مواد افزودنی را نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، مقدار ویسکوزیته دینامیکی با افزایش ماده افزودنی افزایش می‌یابد. در این حالت نیز مشاهده می‌گردد که اثر سخت‌کنندگی ماده SBS بیشتر از نانو رس می‌باشد. مطابق الزامات مشخصات فنی سوپرپیو برای قیرها، حداقل ویسکوزیته دینامیکی قیر که با دستگاه ویسکومتر چرخشی در دمای ۱۳۵ درجه سانتی گراد اندازه‌گیری می‌شود باید ۳ Pa.s باشد. همانگونه که مشاهده می‌گردد قیر اصلاح شده با مقدار مختلف این مواد الزام مشخصات فنی را ارضاء می‌کند.

شکل ۹. تغییرات ویسکوزیته دینامیکی با مقدار مواد افزودنی

۶-۵-نتایج آزمایشات رئومتر برش دینامیکی

به منظور بررسی عملکرد قیر اصلاح شده تحت بارهای دینامیکی در دماهای بالا، آزمایشات رئومتر برش دینامیکی در دماهای ۵۲، ۵۸، ۶۴، ۷۰، و ۷۶ درجه انجام گرفته است.

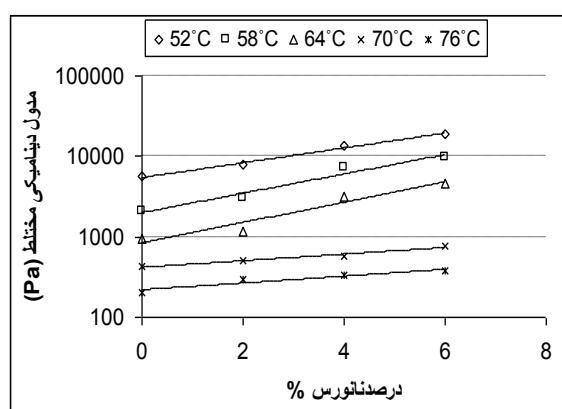
شرایط مشابه قیرهای دارای ماده افزودنی نانورس سختی بیشتری از قیرهای حاوی ماده SBS دارند. اما، در دمای‌های بالاتر از 70°C درجه سانتیگراد ضریب β برای قیرهای حاوی نانو رس به مرتبه کمتر از آن برای قیرهای حاوی SBS است، که دلیل کمتر بودن سختی قیرهای حاوی نانورس در این دمای‌ها نسبت به سختی قیرهای حاوی SBS می‌باشد.

شاخص $G^*/\sin \delta$ در مشخصات فنی سوپرپیو به عنوان معیاری برای تضمین مقاومت در برابر تغییر شکل در نظر گرفته شده و الزام می‌گردد که مقدار آن برای قیرهای بکر در دمای مشخص از کیلو پاسکال ۱ کمتر نشود. این شاخص با افزایش مدول دینامیکی مخلوط و یا کاهش زاویه فاز افزایش می‌یابد. تغییرات این شاخص با مقدار ماده افزودنی برای قیرهای حاوی نانو رس و SBS، به ترتیب، در شکل‌های ۱۴ و ۱۵ نشان داده شده‌اند. همچنین در این شکل‌ها مقدار الزام شده مشخصات فنی سوپرپیو نیز نشان داده شده است. همانگونه که ملاحظه می‌گردد، تغییرات این شاخص با دما و مقدار ماده افزودنی مشابه مدول دینامیکی بوده و اثر ماده SBS در افزایش این شاخص در دمای‌های 70 و 76 درجه سانتیگراد بیش از اثر ماده نانو رس است. نتایج ارایه شده در این شکل‌ها همچنین نشان می‌دهد که قیر پایه فقط در دمای‌های 52 و 58°C درجه سانتیگراد جوابگوی الزام مشخصات فنی سوپرپیو است، اما قیر اصلاح شده با 6 درصد SBS در دمای 70°C درجه سانتیگراد نیز جوابگوی این الزام می‌باشد. همچنین قیرهای اصلاح شده با ماده نانو رس در دمای‌های 70 و 76°C جوابگوی الزام مشخص شده نیستند.

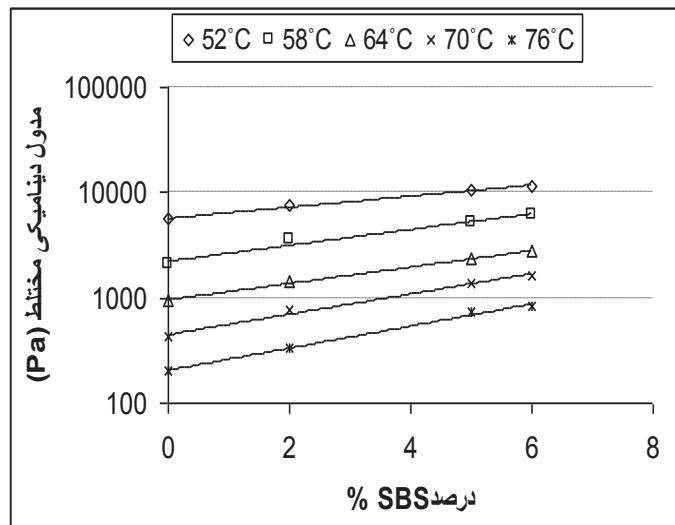
شکل‌های ۱۲ و ۱۳، به ترتیب، تغییرات مدول دینامیکی مخلوط قیر را با دما و مقدار ماده افزودنی برای قیرهای حاوی ماده افزودنی نانو رس و SBS نشان می‌دهند. همانگونه که در این شکل‌ها ملاحظه می‌گردد، مقدار مدول دینامیکی مخلوط با افزایش ماده افزودنی افزایش می‌یابد که نشان‌دهنده اثر سخت‌کنندگی این مواد می‌باشد. این سخت‌کنندگی در دمای‌های بالا می‌تواند برای بهبود مقاومت در مقابل تغییر شکل و توزیع مناسب بار در لایه‌های زیرین موثر باشد. نتایج به دست آمده که در شکل‌های ۱۲ و ۱۳ نشان داده شده‌اند بیانگر این است که نرخ افزایش مدول دینامیکی با مقدار ماده افزودنی در تمامی دمای‌ها تقریباً یکنواخت می‌باشد، اما این نرخ برای ماده نانو رس در دمای‌های 52 و 58°C درجه سانتیگراد است. بزرگ‌تر از آن برای دو دمای 70 و 76°C درجه سانتیگراد است. با برآش تابع نمایی به صورت معادله 10 به داده‌های آزمایش ضرایب این معادله به دست آمدند.

$$(10) \quad G^* = \alpha \exp^{\beta X}$$

که در آن X درصد ماده افزودنی و α و β ضرایب هستند که در جدول ۳ نشان داده شده‌اند. همانگونه که در جدول ۳ نیز مشاهده می‌گردد، مقدار ضریب β که نشان‌دهنده شبیه افزایش مدول دینامیکی با افزایش مقدار ماده افزودنی می‌باشد، برای ماده افزودنی SBS با افزایش دما افزایش می‌یابد که نشان دهنده تأثیر بهتر این ماده در افزایش سختی در دمای‌های بالاتر است. همچنین، این نتایج نشان می‌دهند که مقدار ضریب β برای ماده افزودنی نانو رس در دمای‌های 52 تا 76°C درجه بزرگ‌تر از مقدار آن برای ماده SBS می‌باشد. به همین دلیل، همانگونه که در شکل‌های ۱۲ و ۱۳ نیز مشاهده می‌گردد، در این دمای‌ها در

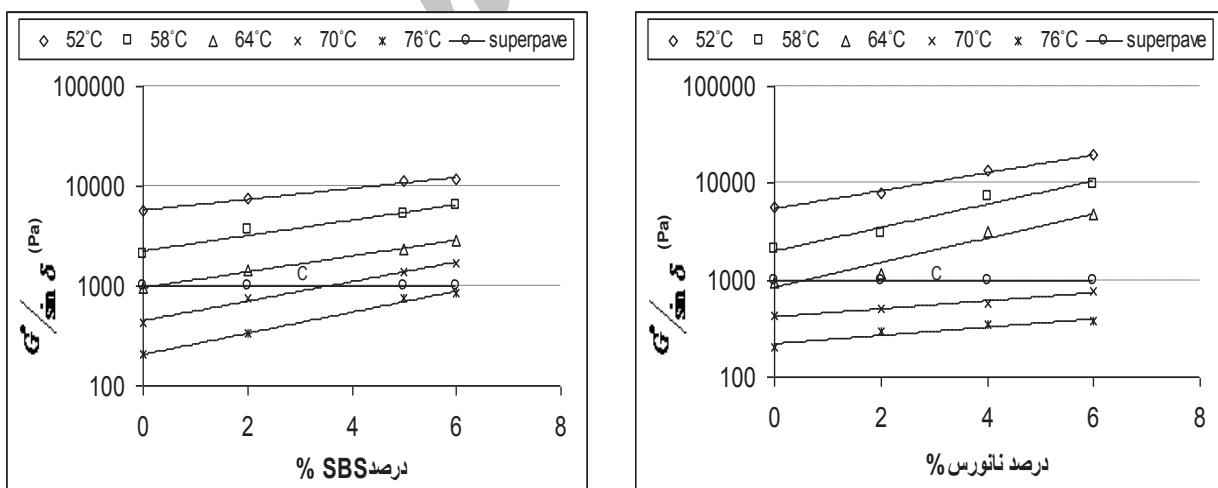
شکل ۱۲. تغییرات مدول دینامیکی مخلوط با مقدار ماده افزودنی نانورس در دمای‌های مختلف

شکل ۱۳. تغییرات مدول دینامیکی مخلوط با مقدار ماده افزودنی SBS در دماهای مختلف

جدول ۳. ضرایب و ضریب همبستگی

دما (°C)	نانورس			SBS		
	α	β	R^2	α	β	R^2
۵۲	۵۴۵۱.۴	۰.۲۱۲۱	۹۹	۵۷۲۳.۳	۰.۱۲۱	۹۹
۵۸	۲۰۰۳	۰.۲۷۶۳	۹۶	۲۲۴۰	۰.۱۷۳	۹۶
۶۴	۸۴۲.۷	۰.۲۹۱۲	۹۴	۹۶۱.۱۲	۰.۱۷۹	۹۹
۷۰	۴۱۹	۰.۰۹۴۵	۹۷	۴۴۹.۳	۰.۲۲۲۳	۹۹
۷۶	۲۲۰.۵	۰.۰۹۷۸	۸۹	۲۰۶	۰.۲۴۱۲	۹۹

شکل ۱۵. تغییرات شاخص $\frac{G^*}{\sin \delta}$ با مقدار ماده افزودنی SBS

شکل ۱۶. تغییرات شاخص $\frac{G^*}{\sin \delta}$ با مقدار ماده افزودنی SBS نانورس

مناسب برای کشور"، انتشارات پژوهشکده حمل و نقل، وزارت راه و شهرسازی (راه و ترابری سابق).

- نیکی رشیدی، م. (۱۳۸۸) "آسفالت از تولید تا پختش" سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی.

- Airey, G. D., (1997) "Rheological Characteristics of polymer modified and aged bitumen" Ph.D. Thesis, School of Civil Engineering, the University of Nottingham.
- Airey, G. D., (2002) "Rheological evaluation of ethylene vinyl acetate polymer modified bitumen" Journal of Construction and Building Materials, Vol. 16, pp. 473-487.
- Airey, G. D., (2003) "Rheological properties of styrene butadiene styrene polymer modified road bitumen" Fuel. Vol. 82 (Number14), pp. 1709-1719.
- Becker, O., Varley, R. and G. P. Simon, G. P., (2002) "Morphology, Thermal Relaxations and Mechanical Properties of Layered Silicate Nanocomposites Based upon High-Functionality Epoxy Resins", Polymer, 43(2002), pp. 4365-4373.
- Chen, J. S. and Lin, K. Y. (2005) "Mechanism and behavior of bitumen strength reinforcement using fibers" Journal of material Science, Vol. 40, pp. 87-95.
- Chow, W. S., Ishiaku, U. S., Mohd Ishak, Z. A. and J. Karger-kocsis, J. , (2003) "Development of Thermoplastic Nano composites Based on Blends of Polyamide and Polypropylene" Material and Mineral Resources Engineering, University Sains Malaysia.
- Ghaffarpour Jahromi, S., Andalibzade, B. and Vossough, S. (2010) "Engineering Properties of Nnoclay modified asphalt concrete mixtures" the Arabian Journal for Science and Engineering, Vol. 35, Number 1B, pp. 88-103.
- Ghile, D. B. (2005) "Effects of Nanoclay Modification on Rheology of Bitumen and on Performance of Asphalt Mixtures" Ph.D. Thesis, Delft University of Technology.
- Hinislioglu S, Agar E. (2004) "Use of waste high density polyethylene as bitumen modifier in asphalt concrete mix" Mater Lett 2004; 58(3-4): pp. 267-271.
- Isacsson, U.; Zeng, H.; (1998) "Low-temperature cracking of polymer-modified asphalt" Journal of Materials and Structures, vol. 31(No. 1), pp. 58-63.
- Kalyoncougl, S. F., Tigdemir, M. (2011) "A model for dynamic creep evaluation of SBS

۷- نتیجه‌گیری

خلاصه نتایج این تحقیق را به صورت زیربین نمود:

- افزودن نانورس و پلیمر SBS به قیر خالص باعث کاهش درجه نفوذ قیر شده و اثر نانورس در این کاهش بیشتر از SBS می‌باشد.
- نقطه نرمی قیر خالص با افزودن نانورس و SBS افزایش می‌یابد. اما، تأثیر SBS در افزایش نقطه نرمی بیشتر از نانو رس است.
- شاخص نفوذ قیر خالص با افزودن نانورس و SBS به آن افزایش می‌یابد، ولی تأثیر SBS در این افزایش بیشتر است.
- افزودن نانورس و پلیمر SBS باعث افزایش ویسکوزیته دینامیکی قیر می‌شود، اما، در یک مقدار مشابه از این مواد تأثیر SBS در افزایش ویسکوزیته بیشتر از نانورس است.
- زاویه فاز قیر خالص با افزودن نانورس و SBS کاهش می‌یابد و با افزودن SBS به مقدار بیشتری از کاهش می‌توان دست یافت که باعث اثر بیشتر در ارتجاعی نمودن می‌باشد.
- افزودن ماده نانورس و پلیمر SBS باعث افزایش مدول دینامیکی مختلط قیر می‌شود. در دماهای پایین‌تر اثر نانو رس در افزایش مدول دینامیکی بیشتر از SBS است، اما در دماهای بالاتر شب افزایش مدول دینامیکی مختلط با مقدار ماده افزودنی برای SBS بیشتر است.
- با افودن مواد افروندنی نانورس و SBS می‌توان قیر را برای استفاده در یک منطقه با دماهای بالاتر مناسب نمود. برای مثال، قیر پایه مورد استفاده در این تحقیق فقط جوابگوی استفاده در مناطق با دمای تا ۵۸ مناسب است. اما با افودن ۶ درصد SBS می‌توان آن را در دمای ۷۰ درجه نیز استفاده نمود.

۸- پی‌نوشت‌ها

1. Wu
2. Rockwood
3. Dynamic Shear Modulus
4. Storage Modulus
5. Loss Modulus

۹- مراجع

- پژوهشکده حمل و نقل، (۱۳۸۴) "روش‌های طرح مخلوطهای آسفالتی بر اساس عملکرد و پیشنهاد روش

- Polacco, G.; Kriz, P.; Filippi, S.; Stastna, J.; Biondi, D.; Zanzotto, L.; (2008) "Rheological Properties of Asphalt/SBS/Clay Blends" European Polymer Journal; Vol. 44(11): pp. 3512-3521.
- Tayfur, S., Ozen, H., Aksoy, A., (2007) "Investigation of rutting performance of asphalt mixtures containing polymer modifiers" Construction and Building Materials, Vol. 21, pp. 328-337.
- Wu, S P, Ye, Q. S. and Lin, N. J. (2006) "effects of fiber additive on the high temperature properties of asphalt binder" Journal of Wuhan University of Technology Material Science, Ed. 22 (4), pp. 733-736.
- Ye, Q. S., Wu, S. P. (2009) "Rheological properties of fiber reinforced asphalt binders" Indian Journal of Engineering and Materials Sciences, Vol. 16, April 2009, pp 93-99.
- Ye, Q. S., Wu, S. P. (2010) "Dynamic properties of asphalt binders containing fibers" Journal of advanced Materials Research, Vol. 97-101, pp. 724-727.
- Yildirim Y. Polymer modified asphalt binders. Journal of Construction and Building Materials, 2007; Vol. 21, pp.66-72.
- Yousefi, A. A., 2003. "Poly ethylene dispersion in bitumen: the effects of polymer structural parameters" Journal of Applied Polymer Science Vol. 90, pp. 3183-3190.
- Zerda, A. S. and Lesser, A. J. (2001), "Intercalated Clay Nanocomposites: Morphology, Mechanics and Fracture Behavior", Polymer Science, Part B, Polymer Physics, 39 (2001), pp. 1137-1146.
- modified HMA mixtures" Construction and Building Materials, Vol. 25, pp. 859-866.
- Khanzada, S., (2000) "Permanent Deformation in Bituminous Mixtures" Ph.D. thesis, University of Nottingham, Nottingham, UK.
- Khodaii, A. and Mehrara, A. (2009) "Evaluation of permanent deformation of unmodified and SBS modified asphalt mixtures using dynamic creep test" Construction and Building Materials, Vol. 23, pp. 2586-2592.
- Lan, T. and T. J. Pinnavaia,T. J., (1994) "Clay-Reinforced Epoxy Nano composites", Chem. Mater., Vol. 6, pp. 2216-229.
- Lan, T., Kaviratna, P. D. and T. J. Pinnavaia, (1995) "Mechanism of Clay Factoid Exfoliation in Epoxy-Clay.
- Nano composites", Chem Mater, Vol. 7, pp. 2144-2150.
- Liu, Y. L., Hsu, C. Y., Wei, W. L. and R. J. Jeng, R. J., (2003) "Preparation and Thermal Properties of Epoxy-Silica Nano composites from Nanoscale Colloidal Silica", Polymer, Vol. 44, pp. 5159-1567.
- Lu, X., and Issacson, U. (1997). "Rheological Characterization of Styrene-Butadiene-Styrene copolymer modified bitumen" construction and Building Materials, Vol. 11(1), pp. 23-32.
- Pamplona, T. F., Amoni, B. C., Alencar, A. E. V., Lima, A. P. D., Ricardo, N. M., Soares, J. B. and Soares S. A. (2012) "Asphalt binders modified by SBS/nanoclays: effect on rheological properties" Journal of Brazilian chemical society, Vol. 23 (No. 4), pp. 635-647.
- Pfeiffer, J. and Van Doormaal, P. (1936). "The rheological properties of asphaltic bitumen. Journal of Institute of petroleum, 22.